

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 69.

Vydána dne 6. srpna 1926.

Obsah: (149.—151.) 149. Zákon, jímž se poskytnou daňové úlevy pro případ znovuzřízení budov, strojů a zařízení, poškozených živelními pohromami. — 150. Zákon, kterým se doplňuje § 81 zákona o vojenských požitech zaopatřovacích. — 151. Zákon, kterým provádí se článek 1. úmluvy právně-finanční mezi republikou Československou a královstvím Italským, č. 132/1924 Sb. z. a n., o způsobu vyrovnání pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a italskými.

149.

Zákon ze dne 23. června 1926,

jímž se poskytují daňové úlevy pro případ znovuzřízení budov, strojů a zařízení, poškozených živelními pohromami.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Společnosti, podrobené dani výdělkové podle II. hlavy zákona ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z. (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi dani zárobkové podniků veřejně účtujících), které v letech 1923 až včetně 1930 znovu zřídily nebo znovuzřídily budovy, stroje a zařízení, živelní pohromou poškozené, mohou si z nákladu na to prokazatelně vynaloženého odepsati v obchodním roce, v němž znovuzřízené budovy byly stavebně dokončeny, nebo stroje a zařízení byly nově pořízeny, daně-prostě částku, o kterou převyšuje přijatá a ke krytí těchto nákladů skutečně upotřebená pojistná náhrada poslední bilanční hodnotou poškozených předmětů.

(2) V letech budoucích jest pro výpočet odpisů podle § 95 lit. f) cit. zákona (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi § 17, odst. 1., čís. 7. zák. čl. VIII:1909 a XXXIV:1916) na znovuzřízených předmětech rozhodným pořizovací náklad, po srážce odpisu v předchozím odstavci uvedeného, případně, uloží-li společnost odepsanou částku do zvláštního fondu umořovacího, pořizovací náklad, po srážce této úložky.

(3) Jinak zůstávají ustanovení zákona ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z. (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi zák. čl. VIII:1909 a XXXIV:1916), platící o odpisech, nedotčena.

§ 2.

(1) Jestliže společnosti uvedené v § 1 uložily nebo uloží pojistnou náhradu, přijatou v letech 1923 až včetně 1930, do fondu pro znovuzřízení živelní pohromou poškozených budov, strojů a zařízení, vykázaného jako samostatná bilanční položka, posečká se s vybraním daně výdělkové s přírážkami, připadající na rozdíl mezi poslední bilanční hodnotou předmětů poškozených živelní pohromou a přijatou pojistnou náhradou, po dobu jednoho roku po splatnosti daně. Prokáže-li společnost do té doby, že poškozené předměty znovu zřídila, vyloučí se při splnění předpokladů § 3 z daňové základny částka, která připadá na rozdíl mezi poslední bilanční hodnotou živelní pohromou poškozených předmětů a pojistnou náhradou k jejich znovuzřízení prokazatelně vynaloženou a podle toho vyplývající rozdíl na dani výdělkové s přírážkami a úroky z prodlení se odepíše.

(2) Finanční správa může požadovati přiměřené zajištění posečkané daně s přírážkami.

§ 3.

Náklad spojený se znovuzřízením předmětů živelní pohromou poškozených jest vyúčtovati v obchodním roce, v němž znovuzřízení bylo dokončeno, a to předem na vrub fondu (§ 2). Rozdíl mezi poslední bilanční hodnotou poškozených předmětů a nákladem krytým z fondu

jest odepsati. Pro odpisy platí obdobně ustanovení § 1 tohoto zákona.

§ 4.

Společnostem, které užijí výhod v předchozích paragrafech uvedených, nepřísluší co do nákladů se znovuzřízením předmětů živelní pohromou poškozených výhody zákona ze dne 3. března 1921, č. 102 Sb. z. a n.

§ 5.

Ustanovení předchozích paragrafů platí obdobně i pro ukládání daně z příjmu a všeobecné daně výdělkové (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi daně důchodkové, zárodkové daně III. třídy a daně báňské) osob, které vedou řádné obchodní knihy.

§ 6.

Provedení tohoto zákona se ukládá ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Peroutka v. r.

za ministra Dr. Engliše.

150.

**Zákon ze dne 23. června 1926,
kterým se doplňuje § 81 zákona o vojenských
požitcích zaopatřovacích.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

§ 81 zákona ze dne 17. února 1922, č. 76 Sb. z. a n., o vojenských požitcích zaopatřovacích, doplňuje se takto:

Ministr národní obrany se zmocňuje, aby po dobu, pokud velké rozpětí mezi kursovní hodnotou a skutečnou kupní silou amerického dolaru nezbytně toho vyžaduje, v dohodě s ministrem financí a nejvyšším účetním kontrolním úřadem stanovil každoročně, přihlížeje ke kupní síle amerického dolaru, jakým způsobem a v jaké relaci vypláceti se budou zaopatřovací požitky s příslušnými drahotnými přídávky, mimořádnými a nouzovými výpomocemi příslušníkům čs. zahraničního vojska (pozůstalým po nich), kteří zůstali na území Spojených států amerických.

Čl. II.

Zákonu tomuto přiznává se zpětná účinnost od 1. ledna 1920; provéstí jej přísluší ministru národní obrany v dohodě s ministrem financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Syrový v. r.

151.

**Zákon ze dne 1. července 1926,
kterým provádí se článek 1. úmluvy právně-
finanční mezi republikou Československou a
královstvím Italským, č. 132/1924 Sb. z. a n.,
o způsobu vyrovnání pohledávek a závazků
vzniklých v korunách rakousko-uherských
mezi věřiteli nebo dlužníky československými
a italskými.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Dluhy vyjádřené rakousko-uherskými korunami, vzniklé z jakéhokoliv důvodu před 3. listopadem 1918 mezi osobami fyzickými, právnickými, obchodními společnostmi nebo ústavy práva veřejného, které dne 23. března 1921 měly řádné bydliště (sídlo) na území připojeném Itálii mírovými smlouvami se strany jedné a na území československém se strany druhé, budou placeny nezávisle na dni splatnosti podle těchto ustanovení:

a) Dlužníci na území připojeném Itálii zaplatí za každou korunu rakousko-uherskou 0-568 (pětsetšedesátosm tisícin) liry italské.

b) Dlužníci na území československém zaplatí za každou korunu rakousko-uherskou ve měně československé částku v hodnotě 0-568 (pětsetšedesátosm tisícin) liry italské podle směnečného kursu ženevského italské liry a československé koruny v den placení.

§ 2.

Dluhy vyjádřené korunami rakousko-uherskými, vzniklé z jakéhokoliv důvodu mezi stranami výše uvedenými po 3. listopadu 1918, budou placeny nezávisle na dni splatnosti, vyjma zvláštní úmluvy, buď dlužníky, kteří dne 23. března 1921 měli řádné bydliště (sídlo) na území připojeném Itálii anebo dluž-